#### Ψηφιακή Επεξεργασία Εικόνας

Η εικόνα στο πεδίο των συχνοτήτων

Γιώργος Σφήκας sfikas@cs.uoi.gr

#### Εισαγωγή

Σε αυτή τη διάλεξη θα δούμε πως μπορούμε να αναλύσουμε το συχνοτικό περιεχόμενο της εικόνας

### Εισαγωγή

Σε αυτή τη διάλεξη θα δούμε πως μπορούμε να αναλύσουμε το συχνοτικό περιεχόμενο της εικόνας

Συγκεκριμένα θα μιλήσουμε πρώτα τις 1Δ εκδοχές για τον:

- Συνεχή Μετασχηματισμό Fourier
- Διακριτό Μετασχηματισμό Fourier (DFT)

Σε αυτή τη διάλεξη θα δούμε πως μπορούμε να αναλύσουμε το συχνοτικό περιεχόμενο της εικόνας

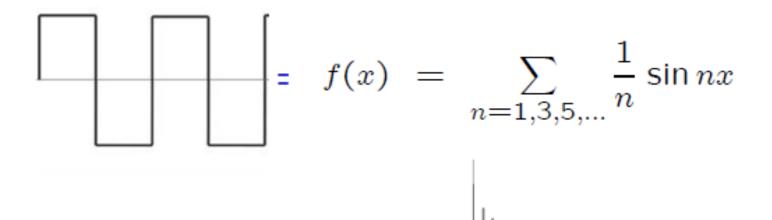
Συγκεκριμένα θα μιλήσουμε πρώτα τις 1Δ εκδοχές για τον:

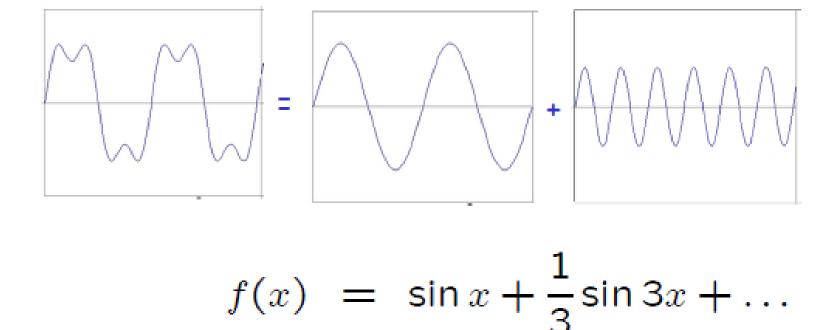
- Συνεχή Μετασχηματισμό Fourier
- Διακριτό Μετασχηματισμό Fourier (DFT)

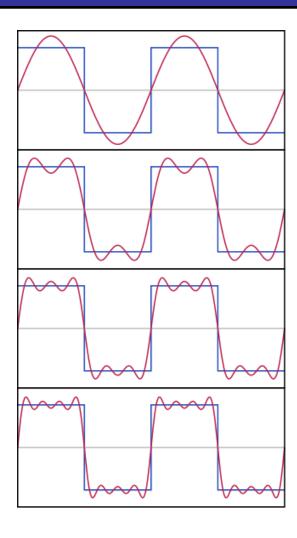
..και θα δούμε πως γενικεύονται για 2Δ διακριτά σήματα – τις ψηφιακές εικόνες

Γ.Σφήκας – Ψηφιακή Επεξεργασία Εικόνας (ΜΥΕ037)

Κάθε περιοδική συνάρτηση μπορεί να εκφραστεί σαν άθροισμα ημιτόνων και συνημιτόνων διαφορετικών συχνοτήτων, με το καθένα πολλαπλασιαμένο με διαφορετικό συντελεστή







Η έκφραση της σειράς Fourier με κλειστό τύπο

$$f(t) = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} c_n e^{j\frac{2\pi}{T}nt}$$

$$c_{n} = \frac{1}{T} \int_{-T/2}^{T/2} f(t)e^{-j\frac{2\pi}{T}nt} dt$$

# Η σειρά Fourier – Παρένθεση: Ο τύπος του Euler

#### Ο τύπος του Euler

$$e^{j\theta} = \cos\theta + j\sin\theta$$

# Η σειρά Fourier – Παρένθεση: Ο τύπος του Euler

Σύμφωνα με το ανάπτυγμα Taylor:  $f(x) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{f^{(n)}(0)}{n!} x^n$ ...μπορούμε να γράψουμε:

$$\cos x = 1 - \frac{x^2}{2!} + \frac{x^4}{4!} - \frac{x^6}{6!} + \dots \qquad \sin x = x - \frac{x^3}{3!} + \frac{x^5}{5!} - \frac{x^7}{7!} + \dots$$

### Η σειρά Fourier – Παρένθεση: Ο τύπος του Euler

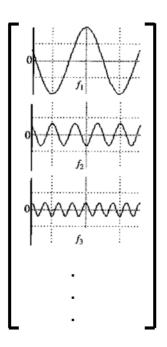
Σύμφωνα με το ανάπτυγμα Taylor:  $f(x) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{f^{(n)}(0)}{n!} x^n$ ...μπορούμε να γράψουμε:

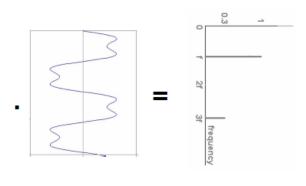
$$\cos x = 1 - \frac{x^2}{2!} + \frac{x^4}{4!} - \frac{x^6}{6!} + \dots \qquad \sin x = x - \frac{x^3}{3!} + \frac{x^5}{5!} - \frac{x^7}{7!} + \dots$$

$$e^{jx} = 1 + jx - \frac{x^2}{2!} - j\frac{x^3}{3!} + \frac{x^4}{4!} + j\frac{x^5}{5!} - \frac{x^6}{6!} - j\frac{x^7}{7!} + \dots$$

και προκύπτει ο τύπος του Euler αν συνδυάσουμε τις σχέσεις.

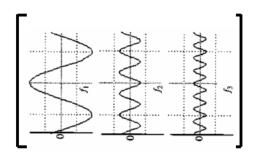
### Μια αλλαγή αναπαράστασης ή αλλαγή βάσης..

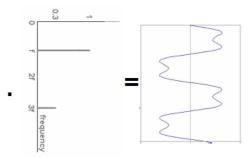




$$c_{n} = \frac{1}{T} \int_{-T/2}^{T/2} f(t)e^{-j\frac{2\pi}{T}nt} dt$$

#### ..παρομοίως και για την αντίστροφη διαδικασία





$$f(t) = \sum_{n=-\infty}^{+\infty} c_n e^{j\frac{2\pi}{T}nt}$$

.

#### Ο (συνεχής) μετασχηματισμός Fourier

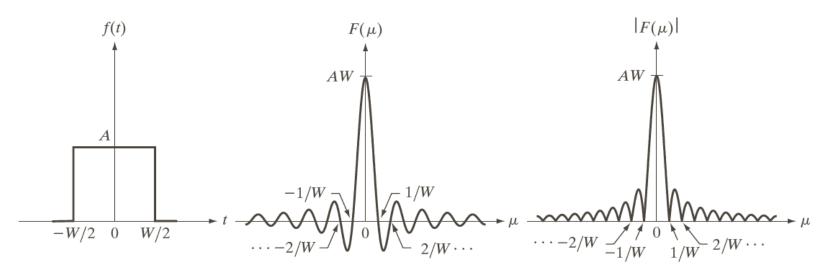
• Ο μετασχηματισμός Fourier (Fourier Transform) ενός συνεχούς σήματος f(t).

$$F(\mu) = \int_{-\infty}^{+\infty} f(t)e^{-j2\pi\mu t}dt$$

• Ο αντίστροφος μετασχηματισμός Fourier

$$f(t) = \int_{-\infty}^{+\infty} F(\mu) e^{j2\pi\mu t} d\mu$$

### Μετασχηματισμός Fourier: Παράδειγμα



a b c

**FIGURE 4.4** (a) A simple function; (b) its Fourier transform; and (c) the spectrum. All functions extend to infinity in both directions.

$$f(t) = AP_{W/2}(t) \iff F(\mu) = AW \frac{\sin(\pi \mu W)}{(\pi \mu W)}$$

#### Συνέλιξη και Μετασχηματισμός Fourier

• Το θεώρημα της συνέλιξης για τον FT

$$f(t) * h(t) = \int_{-\infty}^{+\infty} f(\tau)h(t-\tau)d\tau$$
$$f(t) * h(t) \leftrightarrow F(\mu)H(\mu)$$
$$f(t)h(t) \leftrightarrow F(\mu)*H(\mu)$$

 Η συνάρτηση δέλτα του Dirac ή κρουστικός παλμός, ή απλά 'δέλτα'

$$\delta(x - x_0) = 0, \text{ av } x \neq x_0$$

$$\int_{-\infty}^{+\infty} \delta(x) = 1$$

 Η συνάρτηση δέλτα του Dirac ή κρουστικός παλμός, ή απλά 'δέλτα'

$$\delta(x - x_0) = 0, \text{ an } x \neq x_0$$

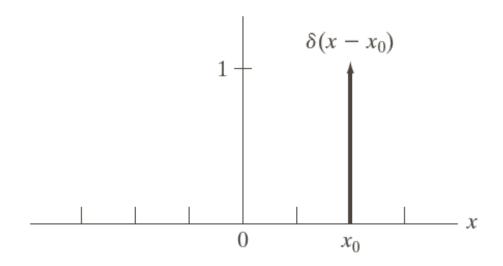
$$\int_{-\infty}^{+\infty} \delta(x) = 1$$

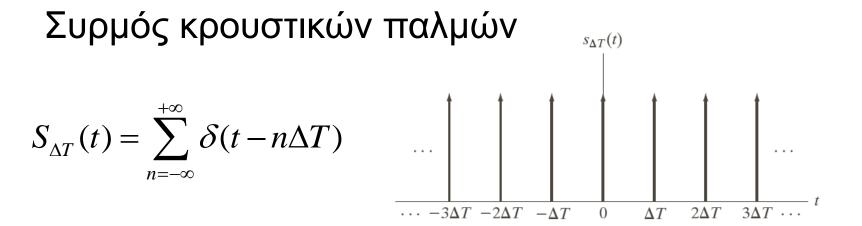
- Μας χρησιμεύει για να περάσουμε από το συνεχές στο διακριτό πεδίο
- Ιδιότητα της 'επιλογής'

$$\int_{-\infty}^{+\infty} f(x)\delta(x-x_0)dx = f(x_0)$$

• Η διακριτή εκδοχή της 'δέλτα'

$$\delta(x - x_0) = 0, \text{ av } x \neq x_0$$
$$\delta(x - x_0) = 1, \text{ av } x = x_0$$



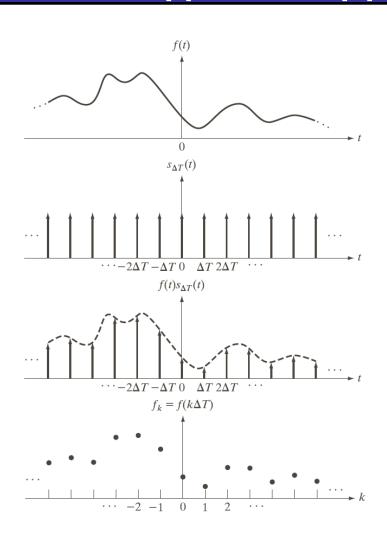


$$x[n] = x(t)S_{\Delta T}(t) = \sum_{n = -\infty}^{+\infty} x(t)\delta(t - n\Delta T) = \sum_{n = -\infty}^{+\infty} x(n\Delta T)\delta(t - n\Delta T)$$

$$x[n] = x(t)S_{\Lambda T}(t)$$

$$=\sum_{n=-\infty}^{+\infty}x(t)\delta(t-n\Delta T)$$

$$=\sum_{n=-\infty}^{+\infty}x(n\Delta T)\delta(t-n\Delta T)$$



• Αφού εκφράσουμε την δειγματοληψία σαν

$$\widetilde{f}(t) = f(t)s_{\Delta T}(t)$$

Υπολογίζουμε τον FT του διακριτού σήματος:

$$\widetilde{F}(\mu) = F(\mu) * S(\mu) =$$

$$= \int_{-\infty}^{\infty} F(\tau)S(\mu - \tau)d\tau =$$

Υπολογίζουμε τον FT του διακριτού σήματος:

$$\widetilde{F}(\mu) = F(\mu) * S(\mu) =$$

$$= \int_{-\infty}^{\infty} F(\tau)S(\mu - \tau)d\tau =$$

Υπολογίζουμε τον FT του διακριτού σήματος:

$$\widetilde{F}(\mu) = F(\mu) * S(\mu) =$$

$$= \int_{-\infty}^{\infty} F(\tau) S(\mu - \tau) d\tau =$$

$$= \frac{1}{\Delta T} \int_{-\infty}^{\infty} F(\tau) \sum_{n=-\infty}^{\infty} \delta(\mu - \tau - \frac{n}{\Delta T}) d\tau =$$

$$= \frac{1}{\Delta T} \sum_{n=-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} F(\tau) \delta(\mu - \tau - \frac{n}{\Delta T}) d\tau =$$

$$= \frac{1}{\Delta T} \sum_{n=-\infty}^{\infty} \sum_{n=-\infty}^{\infty} F(\mu - \frac{n}{\Delta T})$$

Γ.Σφήκας – Ψηφιακή Επεξεργασία Εικόνας (ΜΥΕ037)

• Όπου χρησιμοποιήσαμε το αποτέλεσμα:

$$S(\mu) = F\{s_{\Delta T}(t)\} =$$

$$F\{\frac{1}{\Delta T} \sum_{n=-\infty}^{\infty} \exp(j\frac{2\pi n}{\Delta T}t)\} =$$

$$\frac{1}{\Delta T} \sum_{n=-\infty}^{\infty} F\{\exp(j\frac{2\pi n}{\Delta T}t)\} =$$

$$\frac{1}{\Delta T} \sum_{n=-\infty}^{\infty} \delta(\mu - \frac{n}{\Delta T})$$

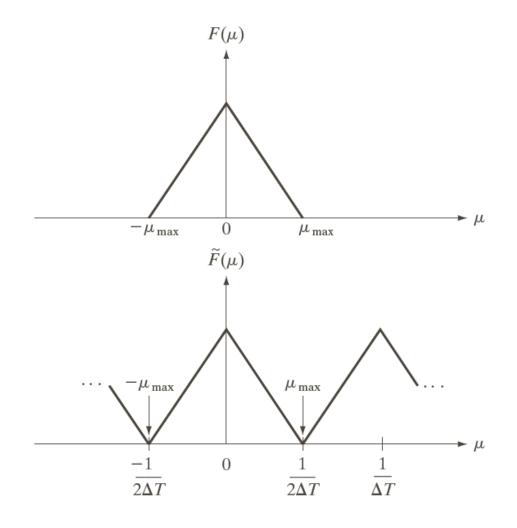
- Δειγματοληψία => διακριτό σήμα
  - Το φάσμα του διακριτού σήματος αποτελείται από κλιμακωμένες επαναλήψεις του φάσματος τους συνεχούς σήματος. Οι επαναλήψεις έχουν περίοδο 1/ΔT.

$$f(t) \leftrightarrow F(\mu)$$

$$\tilde{f}(n\Delta T) = f[n] \leftrightarrow \tilde{F}(\mu) = \frac{1}{\Delta T} \sum_{n=-\infty}^{+\infty} F\left(\mu - \frac{n}{\Delta T}\right)$$

#### Κριτήριο Nyquist

$$\frac{1}{\Lambda T} > 2\mu_{\text{max}}$$

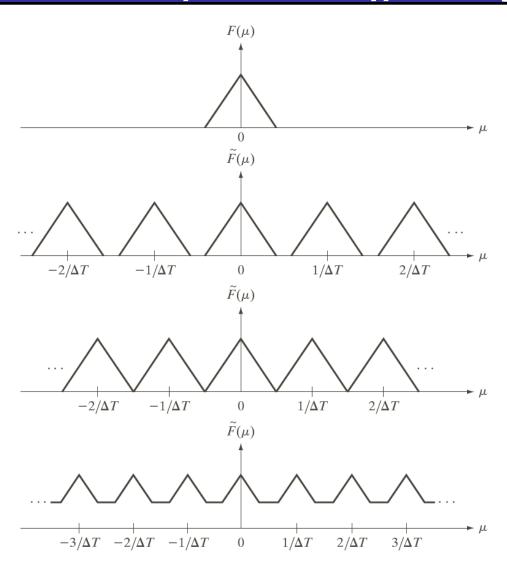


FT συνεχούς σήματος

Καλή δειγματοληψία

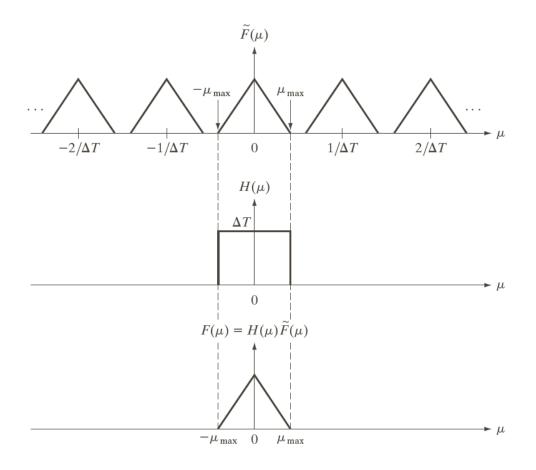
Δειγματοληψία οριακά στην συχνότητα Nyquist

Υποδειγματοληψία – Εμφανίζεται Aliasing



Γ.Σφήκας – Ψηφιακή Επεξεργασία Εικόνας (ΜΥΕ037)

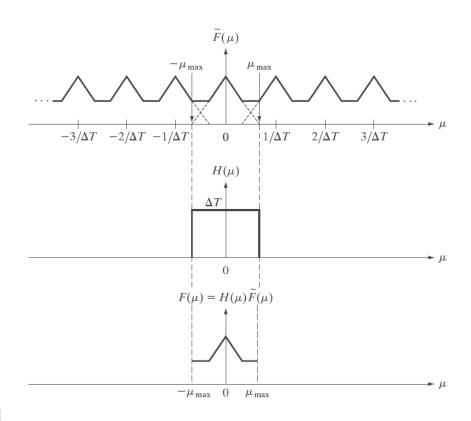




- Ανακατασκευή
  - Αν έχουμε καλή (κατά Nyquist) δειγματοληψία, μπορούμε να ανακατασκευάσουμε ακριβώς το αρχικό σήμα

$$f(t) = \sum_{n = -\infty}^{+\infty} f(n\Delta T) \operatorname{sinc}\left[\frac{(t - n\Delta T)}{n\Delta T}\right]$$

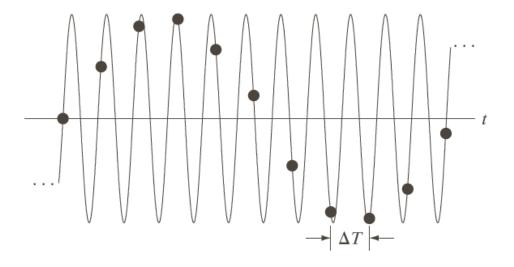
Aliasing: Η
 ανακατασκευή σε
 αυτή την περίπτωση
 δεν είναι σωστή.



a b

**FIGURE 4.9** (a) Fourier transform of an under-sampled, band-limited function. (Interference from adjacent periods is shown dashed in this figure). (b) The same ideal lowpass filter used in Fig. 4.8(b). (c) The product of (a) and (b). The interference from adjacent periods results in aliasing that prevents perfect recovery of  $F(\mu)$  and, therefore, of the original, band-limited continuous function. Compare with Fig. 4.8.

#### Aliased signal



**FIGURE 4.10** Illustration of aliasing. The under-sampled function (black dots) looks like a sine wave having a frequency much lower than the frequency of the continuous signal. The period of the sine wave is 2 s, so the zero crossings of the horizontal axis occur every second.  $\Delta T$  is the separation between samples.

### Ο Διακριτός Μετασχηματισμός Fourier (DFT)

 Ο Fourier transform ενός διακριτού σήματος είναι μια συνεχής συνάρτηση της συχνότητας

$$\tilde{F}(\mu) = \frac{1}{\Delta T} \sum_{n=-\infty}^{+\infty} F\left(\mu - \frac{n}{\Delta T}\right)$$

### Ο Διακριτός Μετασχηματισμός Fourier (DFT)

 Μπορούμε επίσης να γράψουμε

$$\widetilde{F}(\mu) = \int_{-\infty}^{\infty} \widetilde{f}(t)e^{-j2\pi\mu t}dt =$$

$$= \int_{-\infty}^{\infty} \sum_{-\infty}^{\infty} f(t)\delta(t - n\Delta T)e^{-j2\pi\mu t}dt =$$

$$= \sum_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} f(t)\delta(t - n\Delta T)e^{-j2\pi\mu t}dt =$$

$$= \sum_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} f(t)\delta(t - n\Delta T)e^{-j2\pi\mu t}dt =$$

$$= \sum_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} f(t)\delta(t - n\Delta T)e^{-j2\pi\mu t}dt =$$

### Ο Διακριτός Μετασχηματισμός Fourier (DFT)

 Μπορούμε επίσης να γράψουμε

$$\widetilde{F}(\mu) = \int\limits_{-\infty}^{\infty} \widetilde{f}(t) e^{-j2\pi\mu t} dt =$$

$$= \int_{-\infty}^{\infty} \sum_{-\infty}^{\infty} f(t) \delta(t - n\Delta T) e^{-j2\pi \mu t} dt =$$

$$=\sum_{-\infty}^{\infty}\int_{-\infty}^{\infty}f(t)\delta(t-n\Delta T)e^{-j2\pi\mu t}dt=$$

$$=\sum_{n=-\infty}^{\infty}f_ne^{-j2\pi\mu n\Delta T}$$

- Στην πραγματικότητα, για μήκος Ν του διακριτού σήματος, μας αρκούν Ν δείγματα του FT
- Αντικαθιστούμε..

$$\mu = \frac{k}{N\Delta T}, k = 0,1,2,...N-1$$

Το αποτέλεσμα ονομάζεται Διακριτός Μετασχηματισμός Fourier (Discrete Fourier Transform, DFT) του σήματος.

• DFT και αντίστροφος DFT σήματος f[n] μήκους N:

$$F[k] = \sum_{n=0}^{N-1} f[n]e^{-j\frac{2\pi nk}{N}}, \qquad 0 \le k \le N-1$$

$$f[n] = \frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} F[k] e^{j\frac{2\pi nk}{N}}, \quad 0 \le n \le N-1$$

- Περιοδικότητα
  - Ο DFT ενός σήματος f[n] μήκους Ν είναι περιοδικός, με περίοδο Ν.

$$F[k+N] = F[k]$$

- Αυτό φαίνεται και από την περιοδικότητα των συντελεστών:

$$F[k] = \sum_{n=0}^{N-1} f[n]e^{-j\frac{2\pi nk}{N}}$$

$$e^{-j\frac{2\pi n(k+N)}{N}} = e^{-j\frac{2\pi nk}{N}-j2\pi n} = e^{-j\frac{2\pi nk}{N}}e^{-j2\pi n} = e^{-j\frac{2\pi nk}{N}}$$

• Μπορούμε να γράψουμε

$$w_N = e^{-j\frac{2\pi}{N}}$$

• Επομένως πιο απλά έχουμε

$$F[k] = \sum_{n=0}^{N-1} f[n] w_N^{nk}, \qquad 0 \le k \le N-1$$

$$f[n] = \frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} F[k] w_N^{-nk}, \quad 0 \le n \le N-1$$

• Ο DFT σαν πολλαπλασιασμός πινάκων

$$F = Af$$

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \left(w_{N}^{0}\right)^{0} & \left(w_{N}^{0}\right)^{1} & \left(w_{N}^{0}\right)^{2} & \dots & \left(w_{N}^{0}\right)^{N-1} \\ \left(w_{N}^{1}\right)^{0} & \left(w_{N}^{1}\right)^{1} & \left(w_{N}^{1}\right)^{2} & \dots & \left(w_{N}^{1}\right)^{N-1} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ \left(w_{N}^{N-1}\right)^{0} & \left(w_{N}^{N-1}\right)^{1} & \left(w_{N}^{N-1}\right)^{2} & \dots & \left(w_{N}^{N-1}\right)^{N-1} \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{f} = [f[0], f[1], ..., f[N-1]]^T, \mathbf{F} = [F[0], F[1], ..., F[N-1]]^T$$

#### Παράδειγμα πίνακα Fourier για N=4

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & -j & -1 & j \\ 1 & -1 & 1 & -1 \\ 1 & j & -1 & -j \end{bmatrix}$$

#### Ο αντίστροφος DFT γράφεται σαν:

$$\mathbf{f} = \mathbf{A}^{-1}\mathbf{F}$$

$$\mathbf{A}^{-1} = \frac{1}{N} \left( \mathbf{A}^* \right)^T = \frac{1}{N} \begin{bmatrix} \left( w_N^0 \right)^0 & \left( w_N^0 \right)^1 & \left( w_N^0 \right)^2 & \dots & \left( w_N^0 \right)^{N-1} \\ \left( w_N^1 \right)^0 & \left( w_N^1 \right)^1 & \left( w_N^1 \right)^2 & \dots & \left( w_N^1 \right)^{N-1} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ \left( w_N^{N-1} \right)^0 & \left( w_N^{N-1} \right)^1 & \left( w_N^{N-1} \right)^2 & \dots & \left( w_N^{N-1} \right)^{N-1} \end{bmatrix}^* \right]$$

## Συνέλιξη και DFT: Παράδειγμα

$$f[n] = \{\underline{1}, 2, 2\}, h[n] = \{\underline{1}, -1\}, N_1 = 3, N_2 = 2$$

$$g[n] = f[n] * h[n] = \sum_{m=-\infty}^{+\infty} f[m]h[n-m]$$

Το αποτέλεσμα έχει μήκος  $N=N_1+N_2-1=4$ 

## Συνέλιξη και DFT: Παράδειγμα

$$f[n] = \{\underline{1}, 2, 2\}, \ h[n] = \{\underline{1}, -1\}, \ N_1 = 3, N_2 = 2$$
  
$$g[n] = f[n] * h[n] = \sum_{m = -\infty}^{+\infty} f[m]h[n - m]$$

	f[m]		1	2	2			g[n]
$\overline{n=0}$	h[0-m]	-1	1				$\rightarrow$	1
n = 1	h[1-m]		-1	1			$\rightarrow$	1
n = 2	h[2-m]			-1	1		$\rightarrow$	0
n = 3	h[3-m]				-1	1	$\rightarrow$	-2

$$g[n] = \{\underline{1}, 1, 0, -2\}$$

- Στην ανάλυση μας θεωρήσαμε ότι το σήμα, και επομένως και ο Fourier είναι εκτός από διακριτά και περιοδικά.
- Το θεώρημα της συνέλιξης ισχύει πάλι, αλλά θεωρώντας πάντα τα σήματα περιοδικά.

- Στην ανάλυση μας θεωρήσαμε ότι το σήμα, και επομένως και ο Fourier είναι εκτός από διακριτά και περιοδικά.
- Το θεώρημα της συνέλιξης ισχύει πάλι, αλλά θεωρώντας πάντα τα σήματα περιοδικά.
- Θα ορίσουμε για δική μας ευκολία, πριν προχωρήσουμε:  $x[(n-m)_N] = x[(n-m) \bmod N]$
- $\pi x$ : x[n] is of length N=8.  $x[(-2)_N] = x[(-2)_8] = x[6]$  $x[(10)_N] = x[(10)_8] = x[2]$

## Κυκλική συνέλιξη

• Ισοδύναμα, το θεώρημα της συνέλιξης ισχύει για την κυκλική συνέλιξη:

$$f[n] = \{\underline{1}, 2, 2\}, \ h[n] = \{\underline{1}, -1\}, \ N_1 = 3, N_2 = 2$$
  
 $g[n] = f[n] h[n] = \sum_{m=-\infty}^{+\infty} f[m] h[(n-m)_N]$ 

Το αποτέλεσμα είναι μήκους  $N = \max\{N_1, N_2\} = 3$ 

## Κυκλική συνέλιξη

$$f[n] = \{\underline{1}, 2, 2\}, h[n] = \{\underline{1}, -1\}, N_1 = 3, N_2 = 2$$

$$g[n] = f[n] h[n] = \sum_{m=-\infty}^{+\infty} f[m]h[(n-m)_N]$$

$$g[n] = \{-1, 1, 0, \}$$

$$g[n]=f[n]$$
 $\bigcirc h[n] \longleftrightarrow G[k]=F[k]H[k]$ 

• Η ιδιότητα ισχύει για την κυκλική συνέλιξη..

$$g[n]=f[n]$$
 $\bigcirc h[n] \longleftrightarrow G[k]=F[k]H[k]$ 

- Η ιδιότητα ισχύει για την κυκλική συνέλιξη..
- Όμως στις πρακτικές εφαρμογές της ΨΕΕ εμείς ενδιαφερόμαστε για την «κανονική» γραμμική συνέλιξη.

$$g[n] = f[n] \bigcirc h[n] \longleftrightarrow G[k] = F[k]H[k]$$

- Η ιδιότητα ισχύει για την κυκλική συνέλιξη..
- Όμως στις πρακτικές εφαρμογές της ΨΕΕ εμείς ενδιαφερόμαστε για την «κανονική» γραμμική συνέλιξη.
- Το ερώτημα είναι αν υπάρχει κάποια αντίστοιχη ιδιότητα για την γραμμική συνέλιξη.

$$g[n]=f[n]$$
  $\bigcirc h[n] \longleftrightarrow G[k]=F[k]H[k]$ 

Η λύση στο πρόβλημα είναι να κάνουμε zero-padding:

- Έστω f[n] μήκους  $N_1$  και h[n] μήκους  $N_2$ .
- Τότε g[n]=f[n]\*h[n] είναι μήκους  $N_1+N_2-1$ .
- Αν κάνουμε zero-padding στο σήμα και τον πυρήνα της συνέλιξης ώστε να έχουν το καθένα μήκος  $N=N_1+N_2-1$  τότε η κυκλική συνέλιξη θα ταυτίζεται με την γραμμική συνέλιξη:

$$\tilde{g}[n] = \tilde{f}[n] * \tilde{h}[n] \leftrightarrow \tilde{G}[k] = \tilde{F}[k]\tilde{H}[k]$$

Zero-padded σήματα

$$f[n] = \{\underline{1}, 2, 2\}, h[n] = \{\underline{1}, -1\}, N_1 = 3, N_2 = 2$$

Zero-padding ώστε μήκος  $N=N_1+N_2-1=4$ 

$$\tilde{f}[n] = \{\underline{1}, 2, 2, 0\}, \ \tilde{h}[n] = \{\underline{1}, -1, 0, 0\}$$

f[m]				1	2	2	0	g[n]
$\overline{h[(n-0)_4]}$	0	0	-1	1	0	0	-1	1
$h[(n-1)_4]$		0	0	-1	1	0	0	1
$h[(n-2)_4]$			0	0	-1	1	0	0
$h[(n-3)_4]$				0	0	-1	1	_2

Επομένως η κυκλική και η γραμμική συνέλιξη τώρα ταυτίζονται σαν πράξεις.

Θα πραγματοποιήσουμε συνέλιξη « μέσω » DFT

$$\tilde{\mathbf{F}} = \mathbf{A}\tilde{\mathbf{f}} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & -j & -1 & j \\ 1 & -1 & 1 & -1 \\ 1 & j & -1 & -j \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 2 \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 5 \\ -1-j2 \\ 1 \\ -1+j2 \end{bmatrix}$$

$$\tilde{\mathbf{H}} = \mathbf{A}\tilde{\mathbf{h}} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & -j & -1 & j \\ 1 & -1 & 1 & -1 \\ 1 & j & -1 & -j \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 1+j \\ 2 \\ 1-j \end{bmatrix}$$

$$\tilde{G}[k] = \tilde{F}[k]\tilde{H}[k]$$

#### Πολλαπλασιάζουμε όρο-όρο

$$\tilde{\mathbf{G}} = \tilde{\mathbf{F}} \times \tilde{\mathbf{H}} = \begin{bmatrix} 5 \times 0 \\ (-1 - j2) \times (1 + j) \\ 1 \times 2 \\ (-1 + j2) \times (1 - j) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 - j3 \\ 2 \\ 1 + j3 \end{bmatrix}$$

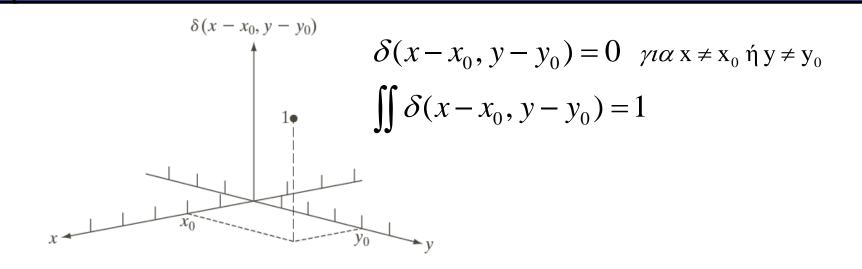
Και τέλος παίρνουμε τον αντίστροφο DFT:

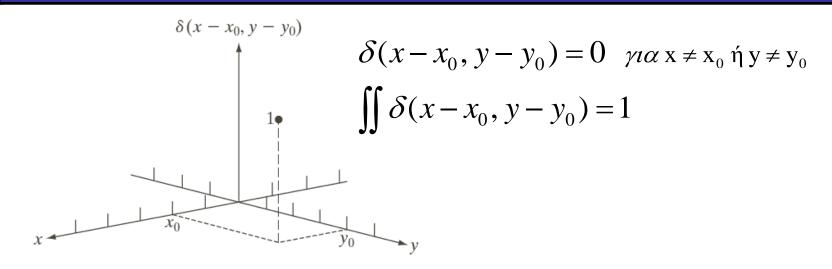
$$\widetilde{g} = A^{-1}\widetilde{G} = \frac{1}{4} (A^*)^{\mathrm{T}} \widetilde{G} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & j & -1 & -j \\ 1 & -1 & 1 & -1 \\ 1 & -j & -1 & j \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 \\ 1-3j \\ 2 \\ 1+3j \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix}$$

Και τέλος παίρνουμε τον αντίστροφο DFT:

$$\widetilde{g} = A^{-1}\widetilde{G} = \frac{1}{4} (A^*)^{\mathrm{T}} \widetilde{G} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & j & -1 & -j \\ 1 & -1 & 1 & -1 \\ 1 & -j & -1 & j \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 \\ 1-3j \\ 2 \\ 1+3j \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix}$$

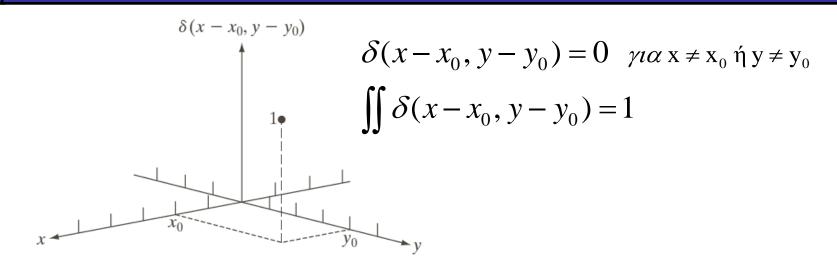
Παρατηρήστε ότι το αποτέλεσμα είναι το ίδιο με αυτό της γραμμικής συνέλιξης





#### Ιδιότητα της επιλογής για το 2Δ δ:

$$\int_{-\infty}^{+\infty} \int_{-\infty}^{+\infty} f(x, y) \delta(x - x_0, y - y_0) dy dx = f(x_0, y_0)$$

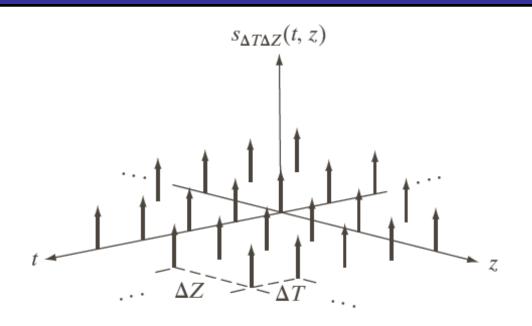


#### Ιδιότητα της επιλογής για το 2Δ δ:

$$\int_{-\infty}^{+\infty} \int_{-\infty}^{+\infty} f(x, y) \delta(x - x_0, y - y_0) dy dx = f(x_0, y_0)$$

#### Διαχωρισιμότητα του 2Δ δ:

$$\delta(x-x_0, y-y_0) = \delta(x-x_0)\delta(y-y_0)$$



Ο 2Δ κρουστικός συρμός είναι επίσης διαχωρίσιμος:

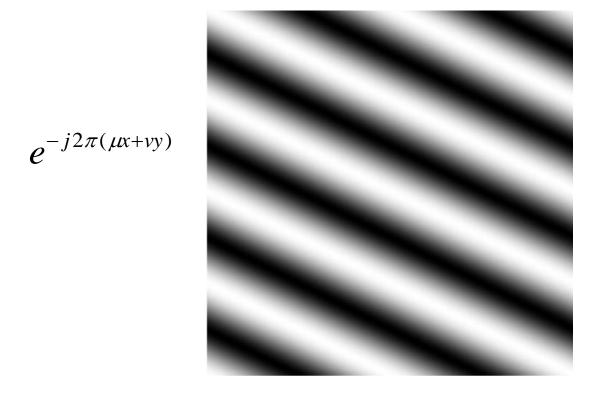
$$S_{\Delta X \Delta Y}(x, y) = S_{\Delta X}(x)S_{\Delta Y}(y) = \sum_{n = -\infty}^{+\infty} \sum_{m = -\infty}^{+\infty} \delta(x - n\Delta X, y - n\Delta Y)$$

• Ο συνεχής μετασχηματισμός Fourier transform ενός συνεχούς 2Δ σήματος f(x,y).

$$F(\mu, \nu) = \int_{-\infty}^{+\infty} \int_{-\infty}^{+\infty} f(x, y) e^{-j2\pi(\mu x + \nu y)} dy dx$$

$$f(x,y) = \int_{-\infty}^{+\infty} \int_{-\infty}^{+\infty} F(\mu,\nu) e^{j2\pi(\mu x + \nu y)} d\nu d\mu$$

Παράδειγμα συναρτήσεων βάσης του 2D
 Μετασχηματισμού (πραγματικό μέρος):



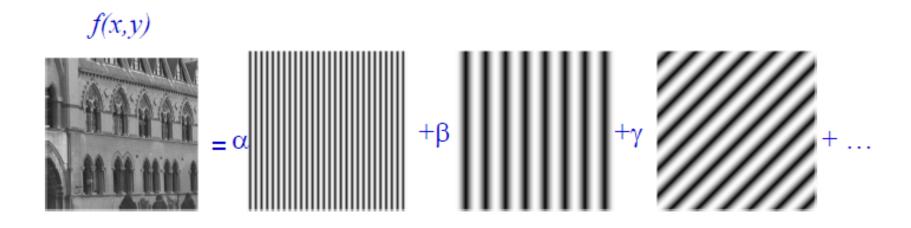
Παράδειγμα συναρτήσεων βάσης του 2D
 Μετασχηματισμού (πραγματικό μέρος):

$$e^{-j2\pi(\mu x+vy)}$$

Παράδειγμα συναρτήσεων βάσης του 2D
 Μετασχηματισμού (πραγματικό μέρος):

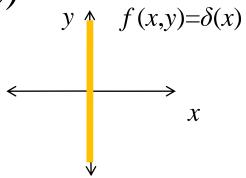
 $e^{-j2\pi(\mu x+vy)}$ 

• Παράδειγμα:



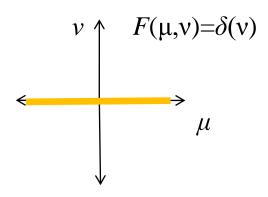
• Παράδειγμα: FT του  $f(x,y)=\delta(x)$ 

$$F(\mu, \nu) = \int_{-\infty}^{+\infty} \int_{-\infty}^{+\infty} \delta(x) e^{-j2\pi(\mu x + \nu y)} dy dx$$



$$= \int_{-\infty}^{+\infty} \delta(x) e^{-j2\pi\mu x} dx \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-j2\pi\nu y} dy$$

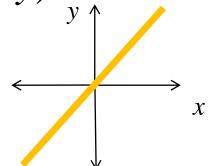
$$=\int_{-\infty}^{+\infty}e^{-j2\pi\nu y}dy = \delta(\nu)$$



• Παράδειγμα: FT για  $f(x,y) = \delta(x-y)$ 

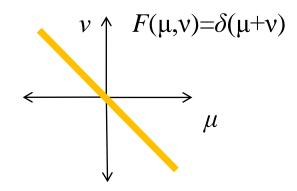
$$f(x,y) = \delta(x-y)$$

$$F(\mu, \nu) = \int_{-\infty}^{+\infty} \int_{-\infty}^{+\infty} \delta(x - y) e^{-j2\pi(\mu x + \nu y)} dy dx$$

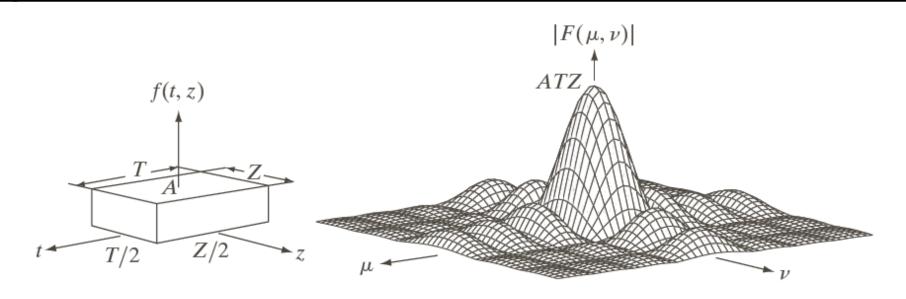


$$= \int_{-\infty}^{+\infty} \left[ \int_{-\infty}^{+\infty} \delta(x - y) e^{-j2\pi\mu x} dx \right] e^{-j2\pi\nu y} dy$$

$$= \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-j2\pi\mu y} e^{-j2\pi\nu y} dy = \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-j2\pi(\mu+\nu)y} dy$$



$$=\delta(\mu+\nu)$$



a b

**FIGURE 4.13** (a) A 2-D function, and (b) a section of its spectrum (not to scale). The block is longer along the t-axis, so the spectrum is more "contracted" along the  $\mu$ -axis. Compare with Fig. 4.4.

$$f(x, y) = A P_{W/2, W/2}(x, y) \leftrightarrow F(\mu, \nu) = AW^2 \frac{\sin(\pi \mu W)}{(\pi \mu W)} \frac{\sin(\pi \nu W)}{(\pi \nu W)}$$

• 2D συνέλιξη συνεχών σημάτων

$$f(x,y)*h(x,y) = \int_{-\infty}^{+\infty} \int_{-\infty}^{+\infty} f(x-\alpha, y-\beta)h(\alpha, \beta)d\alpha d\beta$$

 Ισχύει αντίστοιχα με την 1Δ περίπτωση, η ιδιότητα

$$f(x,y)*h(x,y) \leftrightarrow F(\mu,\nu)H(\mu,\nu)$$

• 2Δ δειγματοληψία με τον κρουστικό συρμό

$$S_{\Delta X \Delta Y}(x, y) = \sum_{n = -\infty}^{+\infty} \sum_{m = -\infty}^{+\infty} \delta(x - n\Delta X, y - n\Delta Y)$$

• 2Δ δειγματοληψία με τον κρουστικό συρμό

$$S_{\Delta X \Delta Y}(x, y) = \sum_{n = -\infty}^{+\infty} \sum_{m = -\infty}^{+\infty} \delta(x - n\Delta X, y - n\Delta Y)$$

• Αντίστοιχα, ο FT του σήματος μετά την δειγματοληψία αποτελείται από επαναλήψεις του φάσματος του συνεχούς σήματος.

$$\tilde{F}(\mu,\nu) = \frac{1}{\Delta X} \frac{1}{\Delta Y} \sum_{n=-\infty}^{+\infty} F\left(\mu - \frac{m}{\Delta X}, \nu - \frac{n}{\Delta Y}\right)$$

#### 2D Fourier Transform

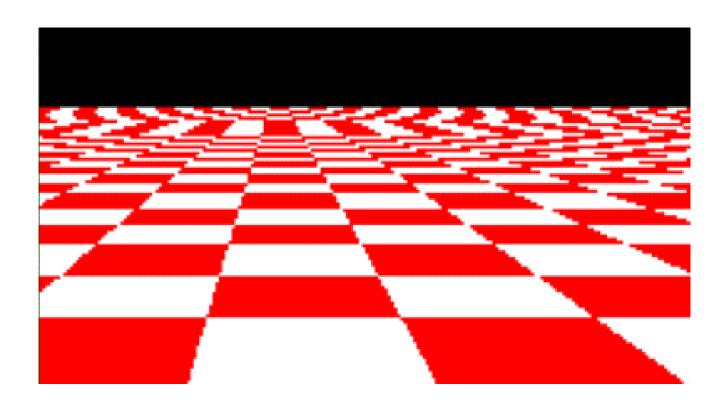
 Το θεώρημα Nyquist αφορά τώρα τις οριζόντιες και τις κατακόρυφες συχνότητες

$$\frac{1}{\Delta X} > 2\mu_{\text{max}}, \frac{1}{\Delta Y} > 2\nu_{\text{max}}$$
Footprint of an ideal lowpass (box) filter
$$\frac{1}{\mu_{\text{max}}} = \frac{1}{\mu_{\text{max}}} = \frac{1}{\mu_{\text{ma$$

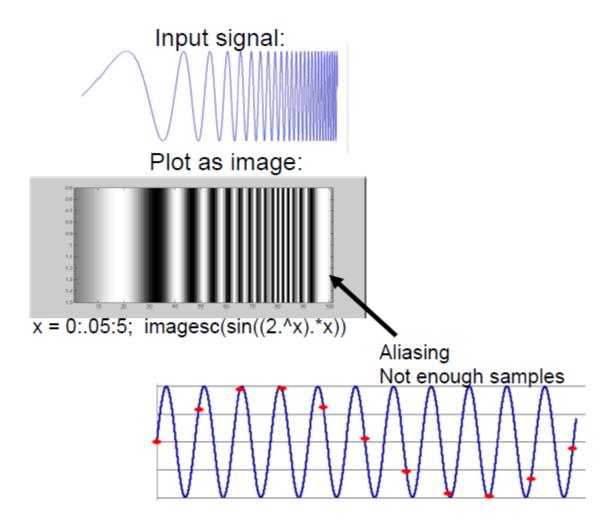
Over-sampled

**Under-sampled** 

### Aliasing



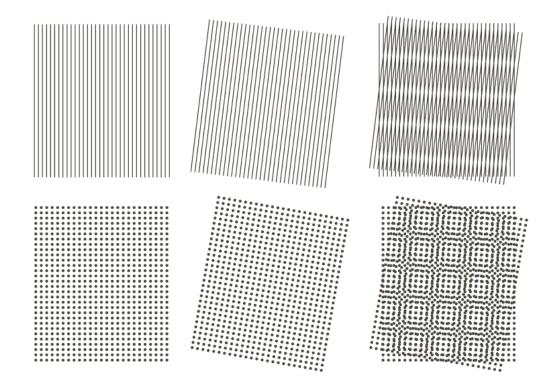
#### Aliasing

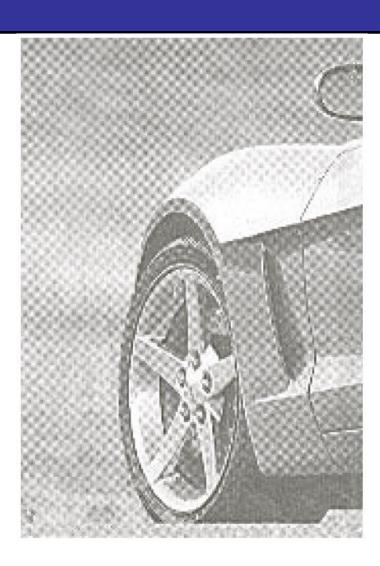


Γ.Σφήκας – Ψηφιακή Επεξεργασία Εικόνας (ΜΥΕ037)

- Υπάρχουν σαν αποτέλεσμα δειγματοληψίας μιας σκηνής που περιέχει περιοδικά ή σχεδόν περιοδικά στοιχεία (π.χ. Υπερτεθιμένα πλέγματα).
- Το πρόβλημα φαίνεται έντονα όταν έχουμε να κάνουμε ψηφιοποίηση τυπωμένου υλικού (π.χ. Εφημερίδες, περιοδικά)

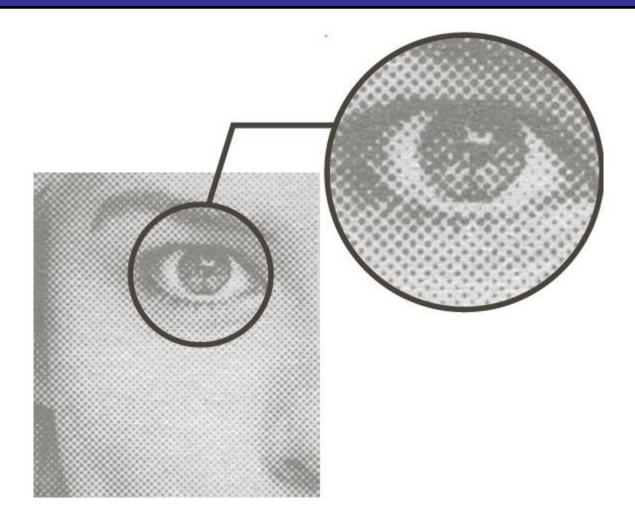
 Παράδειγμα: Η υπέρθεση πλεγμάτων προκαλεί την εμφάνιση νέων συχνοτήτων που δεν υπήρχαν στα αρχικά συστατικά πλέγματα.





#### FIGURE 4.21

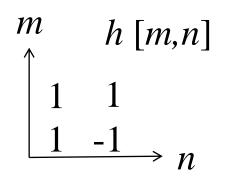
A newspaper image of size  $246 \times 168$  pixels sampled at 75 dpi showing a moiré pattern. The moiré pattern in this image is the interference pattern created between the  $\pm 45^{\circ}$ orientation of the halftone dots and the north-south orientation of the sampling grid used to digitize the image.



#### Anti-aliasing

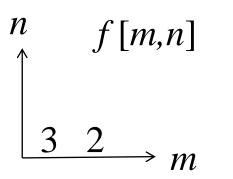
- Πως αντιμετωπίζουμε το aliasing ;
  - Είτε αυξάνοντας την συχνότητα της δειγματοληψίας
  - Είτε αποκόπτωντας τις υψηλότερες συχνότητες, ώστε να 'πέσουμε' κάτω από το όριο Nyquist

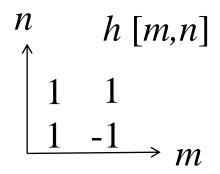
$$\begin{array}{ccc}
m & f[m,n] \\
\downarrow & & \\
3 & 2 & \\
& & n
\end{array}$$

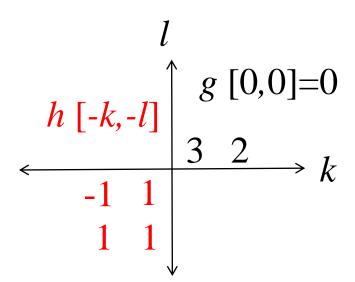


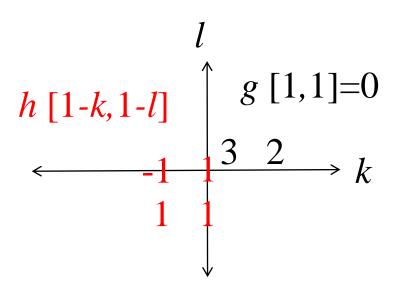
$$g[m,n] = f[m,n] * h[m,n] = \sum_{k=-\infty}^{+\infty} \sum_{l=-\infty}^{+\infty} f[k,l] h[m-k,n-l]$$

- Παίρνουμε το συμμετρικό του ενός σήματος.
- Το μετακινούμε και υπολογίζουμε το άθροισμα σε κάθε θέση [m,n].

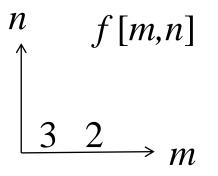


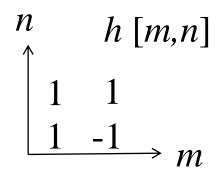


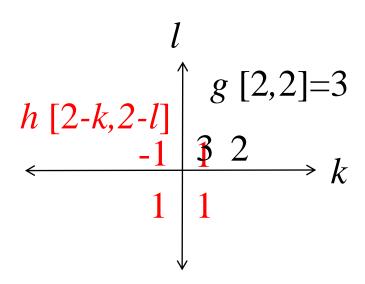


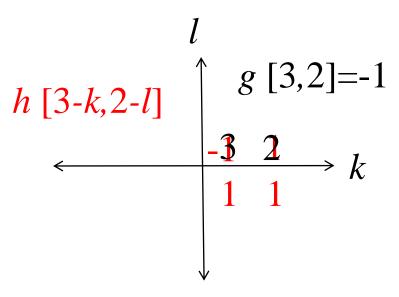


Γ.Σφήκας – Ψηφιακή Επεξεργασία Εικόνας (ΜΥΕ037)

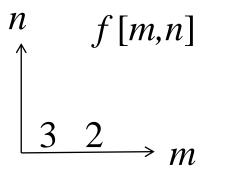


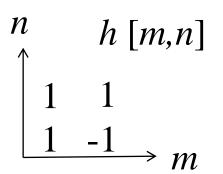


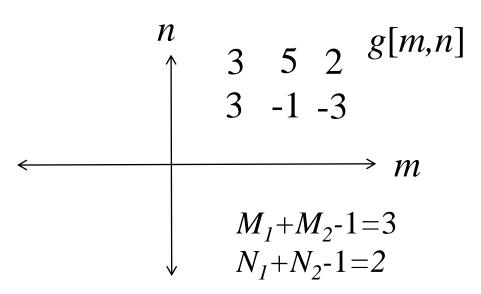




Γ.Σφήκας – Ψηφιακή Επεξεργασία Εικόνας (ΜΥΕ037)







Γ.Σφήκας – Ψηφιακή Επεξεργασία Εικόνας (ΜΥΕ037)

• 2Δ DFT και αντίστροφος DFT (Inverse DFT, IDFT) ψηφ.εικόνας f[m,n] μεγέθους MxN.

$$F[k,l] = \sum_{m=0}^{M-1} \sum_{n=0}^{N-1} f[m,n] e^{-j2\pi \left(\frac{km}{M} + \frac{ln}{N}\right)}$$

$$f[m,n] = \frac{1}{MN} \sum_{m=0}^{M-1} \sum_{n=0}^{N-1} F[k,l] e^{j2\pi \left(\frac{km}{M} + \frac{ln}{N}\right)}$$

$$\begin{cases} 0 \le k \le M - 1 \\ 0 \le l \le N - 1 \end{cases} \quad \begin{cases} 0 \le m \le M - 1 \\ 0 \le n \le N - 1 \end{cases}$$

- Διαχωρισιμότητα του 2Δ DFT
  - Μπορούμε να εκφράσουμε τον 2Δ DFT σαν δύο 1Δ DFT:
  - 1Δ DFT πρώτα κατά στήλες και μετά κατά γραμμές (ή πρώτα κατά γραμμές και μετά κατά στήλες)

 Ο 2Δ DFT αναπαρίσταται σαν πολλαπλασιασμός πινάκων

- Ο 2Δ DFT αναπαρίσταται σαν πολλαπλασιασμός πινάκων
- Θυμηθείτε ότι για τον 1 $\Delta$  DFT ισχύει:  $\mathbf{F} = \mathbf{A}\mathbf{f}$

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \left(w_{N}^{0}\right)^{0} & \left(w_{N}^{0}\right)^{1} & \left(w_{N}^{0}\right)^{2} & \dots & \left(w_{N}^{0}\right)^{N-1} \\ \left(w_{N}^{1}\right)^{0} & \left(w_{N}^{1}\right)^{1} & \left(w_{N}^{1}\right)^{2} & \dots & \left(w_{N}^{1}\right)^{N-1} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ \left(w_{N}^{N-1}\right)^{0} & \left(w_{N}^{N-1}\right)^{1} & \left(w_{N}^{N-1}\right)^{2} & \dots & \left(w_{N}^{N-1}\right)^{N-1} \end{bmatrix}$$

Γ.Σφήκας – Ψηφιακή Επεξεργασία Εικόνας (ΜΥΕ037)

- Ο 2Δ DFT αναπαρίσταται σαν πολλαπλασιασμός πινάκων
- Αντίστοιχα για 2Δ DFT, χρησιμοποιούμε τον ίδιο πίνακα Α και γράφουμε:

$$F = AfA$$

• Όπου τώρα F, f είναι ΝχΝ πίνακες

- Οι ιδιότητες του 1Δ DFT ισχύουν και για τον 2Δ DFT
- Για παράδειγμα:
  - -Έστωf[m,n] μεγέθους  $M_1$ х $N_1$  και h[m,n] μήκους  $M_2$ х $N_2$  .
  - Αν κάνουμε zero-padding ώστε το μέγεθος του σήματος να γίνει  $(M_1+M_2-1)x(N_1+N_2-1)$  η κυκλική συνέλιξη ταυτίζεται με την γραμμική:

$$\tilde{g}[m,n] = \tilde{f}[m,n] * \tilde{h}[m,n] \leftrightarrow \tilde{G}[k,l] = \tilde{F}[k,l]\tilde{H}[k,l]$$

### Συνοψίζοντας

- Τα πιο σημαντικά σημεία αυτής της διάλεξης ήταν:
  - Ο μετασχηματισμός Fourier είναι μια αλλαγή βάσης
  - Η γενίκευση για 2Δ σήματα
  - Το θεώρημα της συνέλιξης
  - Το θεώρημα-κριτήριο του Nyquist
  - Ο DFT και ο αντίστροφος DFT
  - Η αναπαράσταση του DFT σαν πολλαπλασιασμός πινάκων